

Un llarg conflicte

L'actitud del govern de José Ramón Bauzà envers els docents és fronterera amb el menyspreu, si més no. El president illenc s'ha mostrat insensible tant davant de l'èxit de participació en la vaga com davant les successives concentracions –cada dimarts davant del Parlament s'han reunit entre 3.500 i 6.000 professors i mestres– i, sobretot, no ha volgut fer cas de l'enorme quantitat de gent que es reuní en la manifestació del passat 29 de setembre.

La manifestació. La gernació que va sortir als carrers de les Illes –Palma, Maó i Eivissa– va sorprendre el govern de Bauzà. I a tothom, val a dir-ho. “No m'esperava mai tanta gent”, deia a aquest setmanari Tomeu, un professor de secundària de Pollença. “Mai no havia vist tanta gent en una manifestació”, insistia Jordi, professor de secundària, de Palma. “Un èxit històric”, conclouïa Cati, mestra de primària, de Palma. Tots ells, per descomptat, amb la samarreta verda. Igual que moltes desenes de milers de manifestants. De fet, a les fotos aèries que es feren es veia una immensa taca verda que omplia absolutament les amples avingudes de Palma al seu pas per la plaça del rei En Jaume (d'Espanya, en nomenclatura oficial).

El nombre d'assistents que es reuniren a Palma va ser de vora 80.000 persones, segons el recompte fet pels membres de la Societat Balear de Matemàtiques –que, per primer cop, posaren en marxa un sistema científic de comptar els manifestants–, mentre que a Maó i a Vila d'Eivissa, se n'hi concentraren respectivament prop de 10.000. En conjunt, doncs, la xifra d'assistents a la manifestació contra el TIL i per l'ensenyament públic va ser pròxima a les 100.000 persones. La Delegació del Govern rebaixà la xifra dels manifestants a Palma a 70.000. El que quedava clar és que havia estat una mobilització a l'altura de les que més seguiment han tingut en la història recent de Balears.

Unes 100.000 persones es manifestaren el passat dia 29 de setembre a Palma contra el TIL i per l'educació pública.

Malgrat l'èxit de la manifestació i de la vaga, com que el govern Bauzà no afluixa, sembla que el conflicte educatiu a Balears anirà per llarg.

Al marge de les disputes sobre el nombre de participants a les marxes contra el TIL, el fet cert és que el PP va encaixar molt malament l'èxit de la convocatòria. L'endemà, el vice-president del govern, Antonio Gómez, deia a IB3 Ràdio –val a dir que IB3 ràdio i televisió ha estat força criticada per l'oposició i grups de professors per

ser parcial i anar a favor dels interessos del govern en les informacions de les mobilitzacions contra el TIL– que “només s'han manifestat el 7% de la població, i nosaltres [el PP] tenim el 17% de suport”. Resulta mal de creure, però talment ho va dir. L'actitud del vice-president era tan contrària a la raó com que ni els nombres que feia servir eren correctes, perquè el 17% –de vot del PP– seria sobre el total de la població, quan en realitat els vots no es relacionen amb el conjunt demogràfic sinó amb el cens electoral, sobre el qual el seu partit té un 23% dels vots. En definitiva, unes declaracions, les de Gómez, que palesaven el cop que havia rebut el govern. Més clar encara ho va deixar l'endemà, al Parlament, durant la sessió de control al govern, la consellera d'Educació, Joana Maria Camps, quan assegurà que a la manifestació “hi hagué uns 30.000 nins”, com volent dir així que els de l'oposició exageraven quan recordaven al govern que hi havien participat unes 100.000 persones. I per descomptat, el PP va treure l'argument de “la majoria silenciosa” perquè, al seu entendre, un milió d'illencs no havien sortit a manifestar-se. De la qual cosa cal deduir, a parer seu, que l'únic que val de veres són els resultats electorals de 2011, que “ens avalen perquè així ho diguérem que fariem i així ho estem fent”, va dir el president Bauzà.

En resum, el govern del PP es mostrà del tot insensible a l'èxit de la manifestació.

La vaga. Amb molts alts i baixos, la vaga s'ha mantingut durant tres setmanes, amb una mitjana de seguiment superior al 40%, sempre segons les dades ofertes pels sindicats. Era un gran èxit, però l'objectiu, aconseguir que el govern retirés el TIL o, en el seu defecte, permetés que la seva aplicació fos voluntària, no es va poder aconseguir ja que els negociadors de la Conselleria d'Educació s'hi negaren en rodó.

Després de la primera setmana de vaga, el govern es reuní per negociar amb el comitè de vaga i amb els sindicats i Assemblea de Docents. Durant sis llargues reunions celebrades durant la segona i tercera –la

Malgrat l'èxit de les mobilitzacions i de la vaga contra el TIL, el govern de Bauzà es mostrava inflexible, si més no fins la setmana passada.

passada— setmanes —cada sessió de sis, set i fins a vuit hores— no va ser possible arribar a un acord. Les postures estaven del tot enfrontades en el bessó: la voluntarietat en l'aplicació del TIL, que els docents exigien —ja que, asseguraven, havien fet moltes cessions— i que el govern no acceptava de cap manera —perquè també afirmava que ja havia cedit prou en unes altres qüestions— féu que s'arribés a un carreró sense sortida a la sisena sessió de negociacions, celebrada el dijous dia 3.

En el moment de tancar aquesta edició —el divendres 4 al matí— les posicions continuaven molt allunyades. El mateix divendres s'havia de celebrar una altra sessió negociadora. Però tot feia necessari que el govern acceptés la voluntarietat en l'aplicació del TIL, cosa que l'executiu havia rebutjat fermament en totes i cadascuna de les sis sessions negociadores anteriors. Si la conselleria manté la seva enrocada posició, aleshores els docents hauran de decidir si mantenen la fatigosa vaga indefinida o bé si opten per canviar-la a una vaga més selectiva alhora que fan altres actes de pressió.

Miquel Payeras

El TC, amb la política lingüística de Bauzà

El Tribunal Constitucional va avalar la setmana passada la reforma de la llei de funció pública, aprovada l'any passat, per la qual el català va ser degradat de requisit a mèrit per a accedir a fer feina a l'administració pública balear. El PSOE va presentar el recurs —igual que n'ha anunciat un altre en contra del decret del tractament integral de llengües (TIL)— del tot convençut —si més no la direcció— que el que feia el PP illenc era contrari a la Carta Magna. Així ho explicaren aleshores els dirigents i les figures senyeres —com Francina Armengol i Francesc Antich, entre d'altres— als periodistes. Ara, tanmateix, el TC ha donat la raó a Bauzà. És un cop molt dur per a tots aquells que esperaven que el Constitucional espanyol posés fre a la política lingüística del PP balear. A la pràctica suposa un enorme aval polític per a José Ramón Bauzà. Precisament una lectura política de la sentència va fer la coalició Més que digué, en conèixer la decisió presa pel TC, en paraules de Biel Barceló, que “no ens sorprèn, perquè el Constitucional està absolutament polititzat”.

La sospita que expressa la coalició econacionalista és d'allò més pertinent si s'atén al fet, estrany, de la celeritat amb què el TC ha decidit. Com és prou conegut, sol tardar molt de temps a dictar les seves resolucions. No obstant, en aquest ocasió no s'ha torbat ni un any. Es va conèixer l'aval a la política lingüística de Bauzà quinze dies abans que es complís un any de la interposició del recurs per part del PSOE. Enmig de tota la polèmica pel TIL, per tota la política lingüística del PP, per la futura aprovació de la llei educativa espanyola —LOMCE— que pretén espanyolitzar l'ensenyament arreu i, també, en el context del procés català, és una sentència que, si més no, va en la línia d'allò que desitgen els àmbits polítics més conservadors, als quals pertanyia —i se suposa que continuen gaudint de la seva simpatia— el president del TC, Francisco Pérez de los Cobos.